

undlade at tage deres familie med (ellers er følgeomkostningerne for store).« Hun advarer endvidere mod, at en sådan indvandring »vil øge den opsplittning af samfundet i etniske parallelsamfund, som vi i forvejen arbejder hårdt for at begrænse« ... »samtidig præges store dele af landet af en kultur og nogle sociale normer, der ligger langt fra de nuværende EU-lande, hvilket også afspejler sig på det politiske plan under den nuværende islamiske AKP-regering«. Som eksempler nævner hun, at den tyrkiske regering har foreslået, »at en voldtægtsmand kan slippe for straf, hvis han gifter sig med sit offer. Det afspejler et værdisæt, hvor familiens ære er vigtigere end kvindens rettigheder. Og nu er der en lov på vej, der vil give elever fra religiøse skoler adgang til alle højere uddannelser og dermed til alle offentlige embeder. De religiøse skoler er etableret for at uddanne religiøse ledere og giver i dag kun adgang til at studere religion«.

Statsminister Anders Fogh Rasmussen har fremsat modstridende udtalelser om Tyrkiets eventuelle medlemskab af EU. I bogen »I godtvejr og storm« fra 2000 udtaler han (side 226-227), at, »det er nødvendigt at gøre sig overvejelser om, hvor stort og omfattende EU-samarbejdet kan være, samtidig med at det skal fungere som en effektiv og beslutningsdygtig organisation«. Dette forklarede han, kunne opnås ved en model, som består i, »at der er en kerne af EU-lande, og udenom er der cirkler af lande med en stærkere eller løsere tilknytning til kernen«. Herefter gjorde Anders Fogh Rasmussen det meget klart, at han ikke kunne forestille sig Tyrkiet som medlem af EU: »Jeg kan ikke forestille mig Tyrkiet som medlem af EU. Politisk, økonomisk og kulturelt ville landet blive en fremmed fugl i samarbejdet, og et tyrkisk medlemskab kunne gøre samarbejdet ustabil. Et tyrkisk medlemskab ville udvide EU's ydre grænse til Iran og Irak, og dermed vil vi bevæge os ind i Mellemøstens urocentre.« I en besvarelse af 20. november 2002 på spm. nr. US 27 gav statsministeren derimod udtryk for, at optagelsesforhandlingerne med Tyrkiet kan påbegyndes, så snart landet opfylder Københavnskriterierne.

Frankrigs tidligere præsident Valéry Giscard d'Estaing har tidligere advaret mod tyrkisk medlemskab på grund af den store religiøse og kulturelle afstand mellem Tyrkiet og Europa, men på det seneste har han også advaret om, at Tyrkiet vil få alt for stor indflydelse i EU. Dette skyldes for det første, at de ændringer, som den nye EU-forfatning lægger op til, vil give de store lande mere indflydelse, end de har i dag. Flere beslutninger vil fremover blive taget ved dobbelt flertal i Ministerrådet. Giscard d'Estaing har udtalt, at »med de kommende regler i EU vil konse-

kvenserne af et tyrkisk EU-medlemskab blive meget større end med dem, der er i dag« ... »hvis man bringer et land ind, som alene tæller 16-17 procent af EU's samlede befolkning, vil det ændre EU fuldstændig« (Kristeligt Dagblad den 14. september 2004, »Fransk advarsel mod tyrkisk EU-medlemskab« side 5).

Medlem af Europa-Kommissionen Franz Fischler har i et brev til de andre medlemmer af Kommissionen advaret mod Tyrkisk medlemskab (Berlingske Tiden, 11. september 2004 side 12). Fischlers tre væsentligste begrundelser er for det første: »Tyrkiet er i bund og grund ikke et europæisk land, og muslimske fundamentalister kan hurtigt vende den demokratiske udvikling i landet. Tyrkiet er langt mere orientalsk end katolsk. Der må være en alvorlig bekymring for, om Tyrkiet i det lange løb kan forblive sekulært demokratisk.« For det andet mener han: »En optagelse af Tyrkiet vil sprænge EU's budget. Den årlige omkostning alene på landbrugsområdet vil blive større end for de 10 nye medlemslande tilsammen.« For det tredje frygter han, at optagelse af Tyrkiet vil ødelægge det fremtidige europæiske samarbejde. I den forbindelse gør han opmærksom på, at de to største støtter af tyrkisk medlemskab er USA og Storbritannien, og skriver, at disse lande »ikke er bekymret for, om optagelsen af Tyrkiet vil svække Unionens politiske udvikling«.

Kommissæren for det indre marked, Frits Bolkestein, udtrykte en stærk skepsis ved Tyrkiet som medlemsland af EU under en forelæsning på Leiden Universitet i Holland (Kristeligt Dagblad den 9. september 2004 side 5). Han udtalte: »Det vil blive enden på EU i dets nuværende form, hvis et land med 68 millioner indbyggere, der måske vokser til 83 millioner i 2010, lukkes ind.« Under forelæsningen citerede Bolkestein den meget omstridte amerikanske historiker Bernard Lewis, som bl.a. har udtalt, at Europa vil være islamiseret ved udgangen af dette århundrede. Kommissæren mener, at tyrkerne helt skal ændre deres identitet, hvis landet skal med i EU, og udtalte, at »hvis tyrkerne lukkes ind, er befrielsen (fra osmannerne) ved Wien i 1683 en spildt indsats«. Bolkestein gjorde endvidere opmærksom på de økonomiske konsekvenser, en optagelse af Tyrkiet vil få, og sagde, at det ville være umuligt at fortsætte med de nuværende landbrugsstøtte- og strukturstøtteordninger (Nyhedsbrevet »EUObserver.com« 7. september 2004). Endvidere påpegede han, at hvis Tyrkiet optages, bør nogle af de lande, der ligger langt tættere på Europa – både geografisk og kulturelt – også optages. Han nævnte bl.a. Ukraine og Hviderusland, men sagde, at i løbet af 15 til 20 år kan vi have et EU med op til 40 medlemmer.